

2. Адаменко Я.О. Оцінка впливів на навколишнє середовище. Івано-Франківськ: Супрун В.П., 2014. 284 с.
3. Адлер Ю. П., Маркова Ю.П., Адлер Е.В., Грановский Ю.В. Планирование эксперимента при поиске оптимальных условий. М.: Наука, 1976. 279 с.
4. Васик Л.С., Овчарук О.В. Модель-імітатор лісової газо-пилізахисної смуги. Екологічна безпека: наук. журнал. Кременчук, 2011. № 2/2011 (12). С. 76-79.
5. Прокопова О.П. До проблеми формування екологічної культури як складової професійної культури фахівця. *Науковий вісник Чернівецького університету. Педагогіка та психологія*. 2014. Вип. 688. С. 129-136.
6. Прокопова О.П. Основи формування культури спілкування фахівців сільськогосподарської галузі. *Аграрна освіта*. 2015. Вип.1. С. 344-347.

Якимчук Ірина
завідувач відділення програмування
Відокремлений структурний підрозділ «Рівненський коледж
Національного університету біоресурсів і природокористування України»
м. Рівне

ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ МЕДІАОСВІТНІХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ВИКЛАДАЧІВ КОЛЕДЖУ

Сучасний здобувач освіти – у майбутньому фахівець у певній галузі, потребує такого навчання, яке забезпечувало б розвиток творчого мислення, самостійності й активності в навчальній діяльності, уміння набувати нові для себе знання. Таким же креативним, сучасним, з вміннями і навиками володіння інформаційно-комунікаційними технологіями та вміннями використовувати медіаосвітні технології і засоби повинен бути і викладач..

Теорія і практика медіаосвіти в сучасному науковому дискурсі є предметом дослідження багатьох учених у працях про мас-медіа в цілому, моделі й методи медіаосвіти таких авторів, як Д. Бекінгем, Л. Зазнобіна, Д. Консидайн, Л. Мастерман, С. Пензін, Ю. Усов, О. Федоров, О. Шаріков, Е. Харт, Р. Хоббс, ін.; у психолого-педагогічних дослідженнях з означеного питання Л. Баженова, О. Баранов, О. Бондаренко, К. Ворсноп, Н. Габор, Л. Зазнобіна, Р. Куїн, О. Спічкін, О. Федоров, О. Шаріков, ін.

Широкий простір Інтернету дозволяє сучасній людині одержувати необхідну інформацію не виходячи з дому. Але обмежувати поповнення інформаційного запасу тільки засобами Інтернет-простору не раціонально. Для розширення такого запасу інформаційне суспільство використовує книги,

періодику, телебачення, пошта, телефон тощо – медіа (книги, преса, радіо, кіно, телебачення, Інтернет).

Медіаосвіта – не тільки шлях до ефективної діяльності людини в системі трудових відносин, але спосіб залишатися самим собою, цілісною особистістю, здатною до самовираження і людяності.

Вивчення нормативних документів, а також наукових публікацій [2] дало підстави для висновку, що медіаосвіта педагогічних кадрів є проблемою державного рівня, а завдання підготовки висококваліфікованих кадрів, що володіють необхідним рівнем медіакомпетентності, актуальне на всіх рівнях державної системи освіти і для всіх фахівців.

Підготовка викладачів до застосування мас-медіа у педагогічній діяльності будучи одним із важливих напрямів їх фахової підготовки, ґрунтується на спеціальних знаннях і вміннях, зміст яких пов'язаний з основними базовими поняттями медіа дидактики. Враховуючи те, що показником готовності фахівця будь-якої професії до виконання певного виду діяльності сьогодні визнано компетентність, характеристикою медіаграмотності викладача вважатимемо його медіакомпетентність, яку будемо розуміти як інтегровану характеристику особистості викладача, що ґрунтується на сукупності його мотивів, знань, умінь, цінностей і здатностей, котрі спроможні забезпечити медіаосвіту здобувачів освіти різного віку [6].

Аналіз досвіду підготовки й підвищення кваліфікації педагогічних кадрів в галузі мас-медіа та інформаційних і комунікаційних технологій дозволив констатувати, що: 1) необхідними умовами формування медіакомпетентності викладача є наявність фундаментальної підготовки з інформатики а також знань з психолого-педагогічних наук; 2) формування медіакомпетентності майбутніх викладачів у системі вищої педагогічної освіти може бути забезпечене за умови відповідності структури й змісту їх підготовки сучасним тенденціям розвитку інформатики й ІКТ в освіті, відбору змісту і форм навчання; 3) в умовах недостатньої готовності викладачів до впровадження мас-медіа в освітній процес до завдань підвищення їх кваліфікації мають увійти такі, що пов'язані з формуванням власної медіаграмотності і медіаграмотності студентів.

Відповідно до Концепції впровадження медіаосвіти знаходиться на етапі поступового укорінення медіаосвіти та стандартизації її змісту. Тому сьогодні питання медіаосвіти є актуальним. Хоча медіа також має і негативний вплив. Наслідками такого впливу є: медіа маніпуляція, медіа насильство, втеча від реальності, медіазалежність.

Під час реалізації медіаосвіти використовують певні форми і засоби (рис. 1).

Саме майстер-класи, семінари-практикуми, круглі столи, Інтернет-конференції, тренінги тощо, дозволяють викладачам і здобувачам освіти набути медіакомпетентностей. Яскравим прикладом того, що всі проведені заходи з підвищення грамотності викладачів мають результат є підготовка робіт на

конкурс «Педагогічні інновації», за результатами якого у 2018 році 28 робіт оцінені найвищим балом, а 10 робіт посіли призові місця, що доводить набуття викладачами медіаосвітніми компетентностями.

Рис. 1. Засоби і форми реалізації медіаосвіти (авторський)

До програмних засобів навчального призначення належать хмарні технології, які забезпечують зберігання та утримання інформаційних файлів у «хмарі», доступ до якої надає викладач. Така «хмара» наявна в кожного викладача відділення коледжу. Проблема доцільного й педагогічно виваженого використання хмарних технологій у закладах вищої освіти набуває всеукраїнського масштабу, а його метою є подолання освітньої нерівності та забезпечення найвищого стандарту освіти в кожному куточку України за рахунок створення єдиного навчально-інформаційного онлайн-простору для викладачів та здобувачів освіти.

Новими методами і формами навчання є застосування інформаційних та комунікаційних технологій у підготовці методичного забезпечення, проведення занять різних типів, зокрема, застосування комп'ютерної техніки у лабораторіях та прикладного програмного забезпечення, яке є специфічним для використання здобувачами освіти різних спеціальностей.

Основними формами підвищення ефективності навчального процесу в коледжі є: інформаційно-масові (дискусії, конференції, інтелектуальні аукціони, «філософський стіл», ринги, створення книг, газет); діяльнісно-практичні групові (творчі групи, клуби, ігри-драматизації, олімпіади);

інтегративні («круглий стіл»); діалогічні (бесіда, міжрольове спілкування); індивідуальні (доручення, творчі завдання, звіти).

Окремими видами індивідуальних завдань навчально-дослідного, творчого чи проектно-конструкторського характеру є курсова робота, виробнича практика, дипломне проектування. Усі види робіт супроводжуються консультаціями викладача шляхом надання методичних рекомендацій, які зберігаються у «хмарі» викладача у вигляді посібника та в електронному вигляді на сайті відділення. Також студенти у разі потреби можуть звернутися за консультацією до викладачів. Консультавання відбувається як на заняттях під час виконання лабораторної роботи, так і через e-mail або Skype викладача.

Таким чином, можливість застосування медіаосвітніх технологій в освітній діяльності коледжу визначається наявністю сучасної матеріально-технічної бази та програмного забезпечення, готовністю науково-педагогічних працівників до оволодіння навичками й уміннями застосування медіатехнологій та використання їх у навчальному процесі, мотиваційною установкою формування професійної компетентності майбутнього фахівця.

Список використаних джерел

1. Гриб'юк О. О. Перспективи впровадження хмарних технологій в освіті URL : <http://lib.iitta.gov.ua/1111/>. – Назва з екрана.
2. Європейські критерії медіаграмотності (фрагмент з програми Найдьонова Л. А. Медіапсихологія: основи рефлексивного підходу) На основі «Media Literacy Study The Framework». URL: http://ec.europa.eu/culture/media/literacy/docs/studies/eavi_annex_b_framework_rev_en.pdf
3. Литвинова С. Хмарно орієнтовані технології у сучасній освіті. URL : <http://virtikt.blogspot.com>. – Назва з екрана.
4. Марковська О. Є. Сучасні чинники формування професійно-практичних умінь і навичок майбутніх інженерів-педагогів машинобудівного профілю. URL : <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPIPress/13628>. – Назва з екрана.
5. Миколаєнко А. Є. Сутність формування засобами медіаосвіти технологічних понять в учнів професійно-технічного навчального закладу. *Наукові записки*. 2013. №3. С. 147–151. – (Серія «Педагогіка»).
6. Роберт І. В. Толкование слов и словосочетаний понятийного аппарата информатизации образования. *Информатика и образование*. 2004. № 6. С. 63-70.

